

XIII TRAVESSADA DE LES GAVARRES

Un plugim de mal averany em saluda tan bon punt enfilo la carretera en direcció a Calonge, punt de sortida i arribada de la travessada d'enguany. A veure si allò del número tretze ens fa la guitza avui!

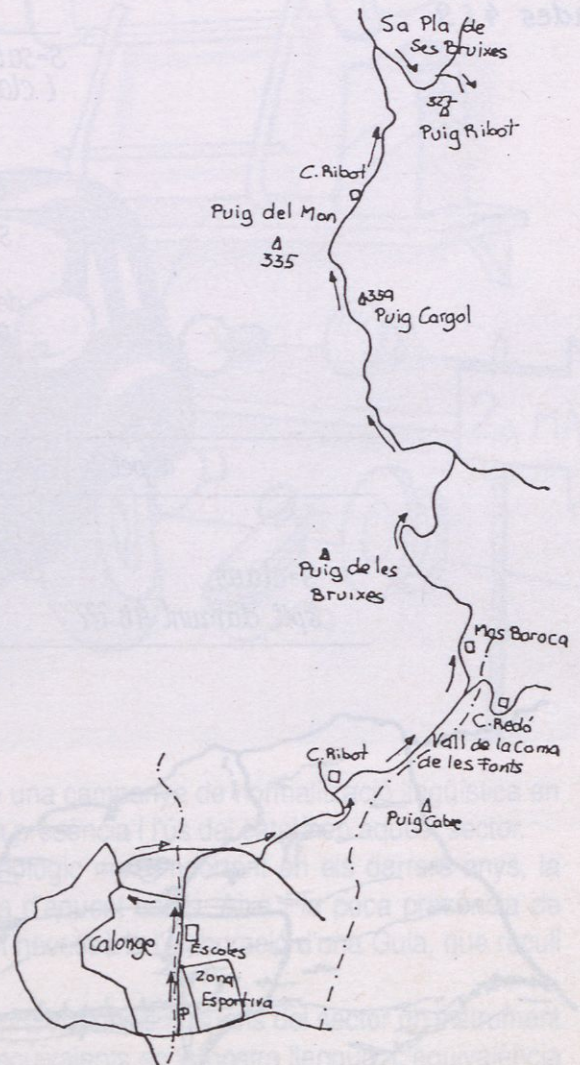
Són quarts de cinc de la matinada i tot és fosc com una gola de llop, fosc només trencada pels fars d'algun cotxe escadusser: mala cosa la majoria dels que circulen a aquestes hores. El final d'una nit de gresca i el volant són, com és ben sabut, absolutament incompatibles com m'ho demostra la presència d'un Opel amorrat a la vorera i la d'una grua que el va a recollir. Compte!

Ja he arribat a Calonge i penso que aquesta vegada sí que hi seré primer que en Jaume; però m'erro de mig a mig: ja me'l trobo allà, al costat del camp de futbol, molt aqueferat intentant penjar la senyera, tasca que em traspassa. I desapareix per anar no sé on.

Tot està a punt: taules, fitxes d'inscripció... Ara a esperar la resta de companys i els marxaires. Uns fars, un soroll de Land Rover i arriben en Quim i l'Eloi amb la beguda que, ben segur, farà falta ja que els núvols han deixat pas primer als estels i ara a una albada resplendent. El paisatge que ens envolta va sorgint d'entre les ombres i comencen a arribar marxaires i també en Jaume que ha estat marcant els trams de camí prop del poble. Aviat les taules bullen d'activitat: la gent arriba, com és natural, gairebé alhora.

A les set en punt es dona el senyal de sortida tot i que encara van arribant participants; tot i això, al cap de poca estona tothom desapareix i em quedo altra volta sol. Ara a esperar algun re-rassagat. I efectivament n'arriben uns quants,

Calonge /
Saplà de ses Bruixes
2 h 20 min.

XXV Festa Literària

Abril 1991